

est, ac quid sint simplicia primæ speciei elementaria, siue principia omnium corporum, quæ etiam spiritus ex hypothesi possent vocari. Quid sit mundum repræsentare obscure sine vlla distinctione; vel clare, non distincte; vel clare & distincte; mera verba sunt, quorum nulla habetur perceptio, nec datur vlla explicatio. Adeo plane ignotæ sunt animæ tam hominum, quam brutorum; secundum Thesin 17. Respondentis in Academia Regiomontana serio improbatam: Animæ operationes quotidie obseruo, quid vero anima sit, ignoro. Quid quæso explicant hæc verba Cl. Wolfi? Anima humana est substantia uniuersi repræsentatiua. Vel: vis repræsentatiua constituit naturam & essentiam animæ humanæ. Item: in ea nihil deprehendimus, quam potentiam repræsentandi. Et hoc illud ipsum est, quod in illa perdurat, & facit, ut sit ens per se subsistens. Hinc intelligitur, cur Leibnizius dicat, vim actiuam esse ipsam substantiam. Addit Cl. Wolfius: Quicquid in ea potentia non est fundatum, illud non sequitur ex essentia & natura animæ. Ergo nec voluntas agnoscitur; nec libertas; nec regimen corporis; vti directe omnis actio animæ in corpus negatur; vt & corpori in animam. Imo hæc ideas corporum in se, & ex se necessitate naturæ dicitur euoluere, licet nulla essent corpora; sine ullo corporis & organorum corporeorum subsidio; virtute sua propria. Vide Metaphys. §. 529. 535. 745. 746. 754. 755. 762. 768. 777-779. 808. 819. 884. 885. &c.

XLIV. Sed absurdissime scribitur: videntur animæ hominum & brutorum aliquando in hoc statu, nim. simplicium elementarium & principiorum corporum, fuisse, priusquam in hoc corpus venerint. Quæ est præexistentia earum. Sed subest triplex grauissimus error; 1. quod ita eadem statuatur origo & præexistentia animarum brutorum & hominum; imo & idem status, antequam in corpus venerunt. An quoque post existentiam in suis corporibus? Ita videtur; sed id reticetur; quod tamen Thesis xviii. illius Respondentis exprimit. Vti supra §. 19. visum. 2. Error est, quod ita animæ etiam hominum statuantur corporeæ, saltem cum corpore confundantur. Quomodo enim animæ hominum in statu simplicium primæ speciei elementarium, & principiorum corporum fuerunt, nisi & ipsæ sint corporeæ, saltem ortæ ex iisdem simplicibus & principiis, ex quibus omnia corpora sunt composita? Quod necessario infert confusionem mentis & corporis. 3. Quam absurda est transformatio in creaturas rationales, quando veniunt in corpus?

XLV.